

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IX. Obstupescite cœli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer, dicit Dominus. Duo enim mala fecit populus meus. Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ: & foderunt sibi cisternas dissipatas, quæ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Obstufescite cæli super hoc, & porta ejus desolamini vehementer, ait Dominus. Duo enim mala fecit populus meus. Ne deruerunt fontem aqua viva: & foderunt sibi cisternas dissipatas, continere non valent aquas, Jer. 2. v. 12.

1. **C**onsidera peccato duo inesse mala maxime horrenda, quorum quodlibet influxu reciproco concurrat ad augendum & aggravandum alterum. Aversionem à Creatore & Conversionem ad res ab eo creatas. si peccando aliud non fieret inconveniens, quam quòd quis avertatur à Deo, quid tibi videtur: nonne vel hoc solum crimen esset enorme? Jam verò quid erit, dum insuper ideo avertimur à DEO, ut sequamur res creatas vilissimas, quæ demum aliud non sunt, quam opus manuum ejus? & si peccando aliud nihil fieret alienum à ratione, quam quòd quis ad res ejusmodi se converterat exhibendo illis obsequium, quod omne earum meritum transcendit, numquid hoc quoque satis esset abominabile? Jam ergo quid erit, si ad reddendum illis tale obsequium præterea avertimur à DEO? Hæc duo mala ad eò invicem conjuncta ait Dominus populum suum commisisse. *Duo mala fecit populus meus &c.* & ideo quasi attonitus ipse tam rarâ audaciâ, non solum cælo præcipit, ut obstufescat, sed etiam Cataractis Cæli, ut rumpantur, & in talem populum quasi furor: quodam effundant nimbos, turbines, tempestates, fulmina, &

quidquid aliud esse potest cæli cecidit illi debiti. *Obstufescite super hoc, & porta ejus desolamini vehementer, dicit Dominus.* Quis dicere ille posset, hæc ipsa duo ita conjuncta à te pariter pariter scio DEUM, uti in hoc suo genitissimo lamento per Fontem aliud non dola per cisternas, sed primario certissimum est per cisternas secundario intellexisse eos hominum quorum perversâ amicitia avelli populus Hebræus, quales Egyptii, Assyrii, & alii ejusmodi non erant habiles nisi ad eum tendendum. Proinde si etiam contingat Amicitiam humanam necesse Divina, applica tibi hæc sententiam, nam illa ad te pertinet. Erant quam pronum est te unum esse eorum numero, & forsitan jam à tempore longiore.

2. Considera differentiam fontem, quæ inter cisternas, & fontem tercedit. Fons ex se habet aquam eâque vivam, largam, perennem sic habet, ut, quantumcunque hauritur singulis, nunquam exhausta Cisternæ solum habent, quæ ante pere labro suo angusto pollunt, &

le habent, arque adeo non amplius
 quoniam inebrium beneficio accipiunt.
 atque ista prorsus est differentia, qua
 differunt Dominum tam & illas interce-
 dit personam amatas, quas subinde non
 deest illi anteferre. Ipse fons est
 plenissimus omnis boni, qui à nemine
 pendet. *Apud te est fons vita.* Ps.
 133. v. 10. E contrario omnes illa per-
 sonae quid habent ex se praclarum?
 nihil omnino. solum hoc habent, quod
 sibi DEO benignè fuit concessum,
 ut habent in mentura, eaque pressa o-
 mnia, & parca. *Ece gentes quasi stil-
 licites.* Mt. 20. v. 30. & nihilominus
 pro his DEUM deseris: o quam ineffa-
 bile illi facis injuriam! Dic, quæ so-
 lutione mo ver, ut velis amicitiam ho-
 minum potius quam DEI? certè vel
 honestam, vel utile, vel delectabile, a-
 liud non superest. Verùm quoad ho-
 nestam, edic, an non majori honori
 tibi ducis possidere in horro tuo fontē
 acidum, quam aquæ pluvia cister-
 nam, quæ nunquam fatis sit limpida?
 quoad utile, quid eligeres in quodam
 tuo pradio ad faciendum majorem
 quantum, an vilem cisternam, quæ vix
 tantum habeat aquæ, ut sufficiat extin-
 guenda sibi messorum, an fontem vi-
 vum, qui suffieat satiandis etiam ar-
 dentis, & irrigandis plantis omnibus
 tuis? Et quoad delectabile deni-
 que, quid facis, cum tibi peregrè eunti
 calor nimio sentis ardere fauces? an
 non illico fonti applicas? ad cisternas
 non vertis nisi necessitate compul-
 sus. quippe dulce non est bibere ex
 aqua mendicatas, dulce est è
 R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

fonte bibere. qui igitur fieri potest,
 ut nihil horum sufficiat, ut malis DE-
 UM quam homines amare? Fons est
 DEUS, homines, ut audisti, sunt Ci-
 sterna: & tamen homines magis curas
 quam DEUM. *Dereliquerunt fon-
 tem aquæ viva, & foderunt sibi cister-
 nas.* Ah quantam habet Dominus
 causam dicendi: *foderunt sibi.* non di-
 cit populum suum invenisse cisternas
 jam factas: dicit miserum eas fecisse
 sibi, quasi ad suum genium: quia sem-
 per ita contingit, quivis affectu suo
 pro libidine sibi fabricat cisternam.
 quia non spectat rem illam, qualis in
 se est, omni bono vacuum, sed qualem
 sibi fingit in intellectu suo (uti faciunt
 Idololatræ, dum simulcra sua adorant)
 & sic illam si non adorat, saltem longè
 supra meritum amat. Contra tu hoc
 age, quod suadeo. semper animo sit
 fixa sententia, homines ex se nihil ha-
 bere boni, sed quidquid habent, esse à
 DEO, & fieri non poterit, quin semper
 magis DEUM ames quam homines.

3. Considera, tolerabilius futurum,
 cum homines sint quasi totidem ci-
 sternæ, si etiam forent cisternæ firmæ
 & solidæ, ita ut retinerent illud pau-
 xillum aquæ, quod in ipsis amatur, sed,
 quod pessimum est, omnes sunt cister-
 næ rimosæ, quæ omni ex parte perflu-
 unt, & hinc etiam citò exarescunt. at-
 que hoc est, quod Dominus exprimere
 insuper voluit, quando, cum dixisset
 de his, qui amicos sectantur terrenos,
foderunt sibi cisternas, maximâ cum
 Emphasi, subjunxit: *Cisternas dissipatis,*
quæ continere non valent aquas.
 quippe
 Aaaa

quippe, si saltem persona tibi adeò dilecta perennes forent super terram, aliquis esset excusationi locus, quod tanti illas facias. porro an non advertis quatruidui spatio omnes morituros? Ah quàm plene sunt rimis, hoc est, morbis, & miseris, quibus sensim omne pretium deperdunt, & idcirco *continere non valent aquas.* Quantifcunque juventur adminiculis ad vitam diutius servandam, id consequi non possunt. aqua immissa omnis effluit. deficit species, deficit sapientia, sagacitas, dexteritas, deficiunt simul omnes eorum dores singulares, & quid superest? nil nisi putredo, *simul in*

pulvere dormient cum vilissimis filiis, & vermes operent eorum. Itaque si tu velis coc strahere a rebus omnibus creatis illud DEO tribuas, sicut decet, jam illas cernere in sepulchro ipse carne, exuccas, & in pulverem etas. tunc enim verò videbis *dissipatas,* quia jam non sunt *inere aquam,* si vel integrum *men acceperint: quæ continere non valent aquas.* & si tales videris, do propter ipsas poteras *DEUM,* qui nunquam moritur.

X.

S. Laurentius Martyr.

Patior, sed non confundor. scio enim, cui credidi, & certus sum, potens est servare depositum meum in illum diem. 2. Tim. V. 12.

1. **C**onsidera facile maximas, quæ in vita spiritali te impugnant, tentationes esse diffidentia. Viderur tibi nonnunquam quidquid in ea facis propter DEUM, frustra esse, eò quòd nihilominus sis damnandus. contra has te arma contextu isto pulcherrimo Apostoli, quem hic tibi meditandum propono. non audis primam ejus vocem; quam ingens dolor illi exprimit: *Patior.* Candidè fatetur se pati. sed mox adjungit, non ideo se confundi: *Patior sed non confundor.*

Tu quidem sepe numero censes Sanctos, cum tanto estuatur DEUM, inter tormenta sua stentis, quando martyres in crucibus afflicti, sine sensu doloris: sed falluntur enim verò injurias sustinebant & infortunia, & incommoda. Quos: quid porro? etiam sentiebant tamen despondebant animum. *Patior* dicebant cum Apostolo: *Patior non confundor.* & quare dicebant sciebant, quis esset ille Dominus, qui permisset: *scio, cui credidi.*